

РЕШЕНИЕ

№ 32654

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Й Митакева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7357** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. Я. М. – непридружен непълнолетен по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗУБ, гражданин на С. чрез законния си представител по чл.25 от ЗУБ адв. А. А. срещу Решение № 3650/02.06.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на доказателствата по делото. Липсва изследване на ситуацията в страната по произход. Не е направена преценка за най- висшия интерес на детето и най- вече при кого би се завърнал непридруженият непълнолетен и кой би се грижил за него.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се представлява от адв. А.. Поддържа жалбата. Представя писмена защита.

Ответникът - Председателят на ДАБ не изпраща представител, постъпили са писмени бележки от юрк. К..

Прокурор К. от СГП изразява становище за основателност на жалбата тъй като ситуацията в С. не е стабилна, има военни действия и терористични актове, позовава се на становището на ВКБООН от м. декември, 2024г.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Б. Я. М. – [дата на раждане] , непридружен непълнолетен по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗУБ,

гражданин на С., кюрд, с установени лични данни по попълнена декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ и представено фотокопие на сирийска лична карта. Представява се в хода на административното производство от адвокат, назначен с решение на Председателя на НБПП и социален работник от отдел „Закрила на детето“. Чуждият гражданин е бил регистриран в РПЦ – С. и самоволно е напуснал общежитието на ДАБ, като от 03.11.2024г. е в неизвестност. Не е поискал разрешение за настаняване на външен адрес, чрез назначения си представител по чл.25, ал.1, т.2 от ЗУБ. При проведеното му интервю разказва, че е напуснал С. с помощта на трафикант на 25.08.2024г., 12 дни е престоял в И. и е навлязъл на територията на РБългария. Отново с помощта на трафикант. Заявява, че е напуснал С. по икономически причини и заради задължителната мобилизация. Посочва, че условията на живот са били лоши, в [населено място], където е роден живеят родителите му и един брат. В Германия живеят неговата леля, двама чичовци и двама вуйчови. Разказва, че центъра на града му се контролира от Режима, а района от кюрдските сили, които мобилизират младежи. Преди една година имало бомбардировки на военни самолети в неговия квартал в К.. Видял как един човек бил убит на пазара. Желает да живее в сигурност, да има редовни документи и да може да работи. На въпрос, дали желает производството му за закрила да се разгледа в Германия, където е вуйчо му отговаря положително.

С оспореното в настоящото производство Решение № 3650/02.06.2025г. Председателят на ДАБ-МС, на основание чл. 75 , ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. Я. М.. Приел е, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Счел е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от .недържавни субекти, включително международни организации, като същите не .могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. АО е приел, че чужденецът не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер. Чужденецът не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход. Не прави и твърдения, релевантни с нормата на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, не е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си на произход и реално не е посочил никакви основателни опасения от преследване. Съобразена е от административния орган разпоредбата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, като е разгледана във връзка с тълкуванията, дадени в решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г. Във връзка с опасенията, че ще бъде мобилизиран, изтъкнати по време на интервюто административният орган е цитирал Глава V §167 – 168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на Бежанец на ВКБООН, според които в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване. Прието е, че хипотетичните опасения на молителя, че може да бъде мобилизиран не са основания на същия да се предостави международна закрила, тъй като тази вероятност не обосновава автоматично наличие на реална заплаха от преследване. Искането му за статут е отхвърлено като неоснователно. С цел установяване на обстановката в държавата по произход е цитирана Справка

вх. № МД-02-200/08.04.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ, която е приложена по делото.

По делото на лист 38 е представено писмо от началника на отдел „ПМЗ – кв. О. К. до Началника на 06 РУ – СДВР, с което се информират органите на МВР, че чуждият гражданин е бил регистриран и настанен в РПЦ – С., но от 03.11.2024г. е в неизвестност и се моли да бъдат предприети действия за издирване на непридружено дете, търсещо закрила до навършване на пълнолетие. Приложено е и становище на Агенция „Социално подпомагане“ (лист 44) на основание чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето, според което събирането на детето с вуйчо му, който е в Германия и пребивава на законно основание е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното развитие на детето, намиращо се в България без свои възрастни близки и роднини. Тъй като самият молител е заявил желание да живее при вуйчо си в Германия, предложението е да се стартира процедура по Д. регламент пред ДАБ.

В хода на делото са представени допълнителни доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А., а именно актуална справка вх. № МД-02-367/10.09.2025г. Служебно е известно на съда, че на 02.03.25г., съгласно изявление на сирийското президентство, новите власти в С. обявяват сформиранието на седемчленен комитет, за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация. Новите управляващи са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции след отстраняването от власт на Б. А. на 08.12.2024г., което слага край на продължило над половин век управление на семейството му и на 13 годишен опустошителен конфликт. Президентството обявява сформиранието на комисия от експерти, включваща две жени, натоварена с изготвянето на “конституционната декларация, която регулира преходната фаза в С.. Седемчленната комисия ще внесе своите предложения пред президента. Съобщението се основава на стремежа на сирийския народ да изгради своя държава, основана на върховенството на закона и надгражда резултатите от конференцията за национален диалог в С., като целта е да се подготви правната рамка, регулираща преходната фаза... В Бюлетин на ВКБООН от 07.03.25г. се посочва, че към 06.03.25г. около 301 967 души са се върнали в С. през съседните държави от началото на декември 2024г. Според ново широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и К. за координация и управление на лагери, един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери в области в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото... В Североизточна С. ВКБООН също има важна роля за улесняване на доброволното завръщане на вътрешно разселените лица. Само на 04.03.25г. над 403 души напускат лагера „А.“ в К., завръщайки се обратно в своите райони на произход в провинция Д. ал Зор, включително Табия, М. и Кория. За да подпомогне тези движения, ВКБООН осигурява специални транспортни услуги, гарантирайки, че вътрешно разселените лица могат да се завърнат по безопасен и достоен начин. Чрез широка мрежа от услуги, базирани в общността, ВКБООН достига до вътрешно разселени лица, завърнали се от Идлиб и до сирийските бежанци, завърнали се от съседни страни. Подкрепяните от ВКБООН обществени центрове остават в основата на услугите за закрила, като 106 от 122 оперативни центъра предоставят критична помощ за завърналите се лица, вътрешно разселени лица и приемни общности.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя

на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата еик, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. Молителят изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основният мотив, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на С. са икономически причини и проблеми свързани със страх от

мобилизация, заради войната. Не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повторяемост за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

В хода на административното производство правото на защита на непридружения непълнолетен молител не е било нарушено, назначен му е адвокат от НБПП на основание чл. 25 от ЗУБ, който да го представлява пред административния орган и който е продължил осъществяваната правна помощ с оспорване на постановеното решение за отказ пред съда, дори след като молителят е напуснал РПЦ и е бил в неизвестност.

Във връзка със защита на висшият интерес на детето, защитим по Конвенцията на ООН за защита правата на детето в хода на административната процедура му е дадена възможност да се започне процедура по Регламент Д. за събиране с чичо му, както е препоръката на отдел „Закрила на детето“ – АСП и разглеждане на молбата му за международна закрила в Германия, но въпреки изразеното желание да се събере с чичо си, молителят не е съдействал и не е представил нужните документи за започване на процедурата, а е напуснал самоволно РПЦ при ДАБ и е в неизвестност, което показва незаинтересованост към изхода от провежданата процедура. Според чл. 8 – 11 от Регламент Д. III, правото на събиране се отнася основно до непълнолетни (под 18 г.), които имат член на семейството (родител, настойник) в друга държава членка, като чичо не се счита автоматично за "член на семейството" по смисъла на Д. регламент, но изключение може да се направи само при малолетни или непълнолетни (под 18 г.), както и по хуманитарни причини или зависимост (напр. тежко заболяване, нужда от грижи) – чл. 16. Процедурата изисква подаване на молба за събиране по чл. 16 или чл. 18 до ДАБ за прехвърляне на разглеждане на молбата в Германия, доказателства за връзката с чичото – акт за раждане, семейно положение,

доказателства за контакт/грижа, както и чичото в Германия да заяви пред германските власти, че е съгласен да приеме непридружения малолетен. Изисква се и Германия да приеме изпратеният от българските власти иск за поемане на отговорност. По делото не са налице данни непълнолетният непридружен сирийски гражданин или неговият представител, назначен по чл.25 от ЗУБ да са подали молба за събиране.

От представената актуална справка с вх. № МД-02-483/10.09.2025г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС (лист 97 от делото), относно актуална политическа и икономическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А. е видно значителното подобрене на условията в С. във връзка с повишаването на сигурността и стабилизацията.

на

На 29 август 2025 г. министърът на вътрешните работи на Турция А. Й. обявява, че 450 169 сирийци са се завърнали доброволно от Турция от 8 декември 2024 г. насам, с което общият брой на завърналите се достига 1 190 172 души. Г-н Й. отбелязва, че броят на сирийците с временна закрила в Турция е намалял от 3,53 милиона души през 2022 г. до 2,51 милиона души към август 2025 г., добавяйки, че се очаква доброволните завръщания да се увеличат допълнително със стабилизирането условията в С.. Приетата по делото справка е изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 4 септември 2025г. се посочва, че към 3 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 862 396 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни, с което общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024г. става 1 223 238 души. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 3 септември 2025г. 1 763 513 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си, 880 058 от които след 8 декември 2024г. Между 27 август и 2 септември 2025г. ВКБООН продължава да улеснява безопасното и достойно завръщане на сирийските бежанци в техните родни райони, осигурявайки транспорт и друга логистична подкрепа на граничните контролно- пропускателни пунктове "Б. ал Хава", "Ал Салама" и "Д.". Само през посочения период 423 семейства (общо 1342 души) се възползват от тази помощ, с което общият брой на завърналите се през тези три пункта лица достига 16 489 души от началото на годината. В подкрепа на тяхната реинтеграция, ВКБООН предоставя парична помощ за връщане и реинтеграция на 1796 семейства (общо 6995 завърнали се лица) в цяла С.. С това общият брой на подкрепените семейства достига 4759, от което се възползват близо 20 000 завърнали се лица. Тази безвъзмездна помощ служи като преходна предпазна мрежа, която помага на семействата да покрият основни потребности, включително храна, транспорт и лекарства през първите месеци след завръщането си, като им дава свободата да приоритизират и да осигуряват потребностите си по достоен начин.

Успоредно с това, ВКБООН подкрепя завърналите се и вътрешно разселените лица с разпространението на пълни комплекти с основни помощи, достигайки до 7063 домакинства (28 735 души). Реакцията включва помощ за 4577 се лица (19 750 души), 757 домакинства (3785 души) в крайбрежните райони и спешна интервенция за 1 718 домакинства (5144 души), разселени в С.. Освен това, ВКБООН реагира на спешни случаи в лагерите, предоставяйки помощ на нуждаещи се вътрешно разселени лица в лагерите "Ал Х.", "А." и "Невруз".

Доброволките връщания на сирийци от Турция продължават в провинциите и през седем гранични пункта..., където процедурата на доброволните връщания е възобновена. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial D. of M. M., PDMM) в 22 турски провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А.. Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН.

Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С., като А., Идлиб, Д. и Х. са сред най-честите дестинации. Що се отнася до настаняването, някои от завърналите се лица притежават домовете си или имат имущество, принадлежащо на близки роднини. Много от тези лица съобщават, че къщите им са в добро състояние, други посочват частични повреди или разрушения, а значителна част заявяват, че разполагат с валидни документи, доказващи собствеността. Малка част от завърналите се лица нямат никакви документи, издадени от С., а сред хората, които имат документи, най-често срещани са рационалните лични карти, семейните книжки и паспортите. Ражданията и смъртните случаи в Турция като цяло са добре документирани, но процентите на документиране на бракове и разводи са по-ниски. На 3 септември 2025г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус.

С оглед представените справки и след извършена преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на Б. Я. М. и страната му на произход, се налага извод за неоснователност на подадената молба за международна закрила. Чужденецът не обосновава наличието на сериозни и потвърдени основания, за да се приеме, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут. От анализа на фактическите обстоятелства и изявленията на чужденеца по време на производството, се установява, че мотивите за напускането на неговата родина са лични, а именно - с цел намирането на по-добри условия за живот и работа в Германия.

С оглед обстоятелството, че към датата на подаване на молбата му за закрила на територията на Република България Б. Я. М. е непридружено непълнолетно лице, административният орган е гарантирал съблюдаването на най-добрият интерес на детето като в съответствие с изискванията на Закона за закрила на детето и в частност със ЗУБ е определен социален работник, който в хода на административното производство на кандидата е представил социален доклад, видно от данните по който не се откриват преки и непосредствени рискове за психическото, физическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на кандидата и няма данни основните му

права да са били нарушени. Не са налице данни, които да сочат, че връщането в родината на непридружения непълнолетен ще противоречи на висшият му интерес.

Следва да се съобрази и служебно известната информация, че на заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолуция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

- независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

- подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С.. Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолуция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на

подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН. На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

Гореописаните данни са част от съобщенията на страниците на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и са общоизвестни. Обсъждането на ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл. 46, пар. 3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Я. М. – непридружен непълнолетен по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗУБ, гражданин на С. чрез законния си представител по чл.25 от ЗУБ адв. А. А. срещу Решение № 3650/02.06.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: